

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 56. Anastasius Catholicos persequitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. A. C. 503. hibeat, cum interim id omni Hæretico-
rum generi concedat. *Si Fides Catho-
lica error esset, inquit, illum sicut cæte-
ros omnes tolerare debuisses, aut si hunc
dissimulare nolis, omnes cæteri cum eo
tibi essent extirpandi.*

§. LVI.

Anastasius Catholicos persequitur.

*Act. 5. Leonc. Anastasius Imperator non erat simplici-
de Sect. to. 4. ter Eutyichianus, sed Sectator Ace-
Bibl. Pat. p. phalorum, qui etiam hæsitantes diceban-
97. Sup. tur, quia nullam sincere sequebantur
n. 21. Evagr. Sectam. Sub initium Regni sui, Pacis
III. c. 30. conservandæ specie, prohibuit, ne ulla
fieret innovatio; nempe volebat, ut sin-
gulæ Ecclesiæ, sicut erant, libertate re-
cipiendi, vel rejiciendi Concilium Cal-
cedonense fruerentur; Episcopos, qui
illud Concilium ex eo tempore recipie-
bant, vel rejiciebant, pellebat, volens, ut
omnes Zenonis Henoticum tanquam nor-
mam amplecterentur.*

*Lib. brev. Bellum, quod Anastasio ab Isauris, &
c. 18. Theod. aliis Barbaris, Persisque illatum propul-
Lect. 2. p. 561 sandum fuit, per aliquot annos Persecu-
Theoph. tionem in Catholicos distulit. At Bello
p. 128. confecto, anno Regni sui decimo sexto,
Jesu Christi 506. eosdem iterum vexare
cœpit, & cæteris ferocius Macedonium
Patriarcham Constantinopolitanum. E-
piscoporum aliqui, ut Imperatori assenta-
rentur,*

rentur, Concilium Calcedonense rejece- Sæculum VI.
 runt; quorum primus fuit Eleusinius A. C. 506.
 Sasimensis in secunda Cappadocia. Im-
 perator Cyzico accersivit quemdam Sy-
 rum Semi Persam, habitu Sacerdotis ve-
 stitum, Religione Manichæum, Arte Pi-
 ctorem. Is in Palatio Helenæ Icones
 pinxit exoticas, & plurimum abhorren-
 tes ab Imaginibus sacris, quas Ecclesia
 approbabat; idque factum jussu Impe-
 ratoris, cui Manichæorum deliramenta
 placebant. Hæc res Constantinopoli
 magnæ Seditiois causa fuit; hinc Im-
 perator, Catholicorum, Concilii Calce-
 donensis Auctoritatem tuentium, zelum
 reformidans, jussit, ut urbis Præfectus,
 quotiescunque Populus inter publicas
 preces procederet, agmen clauderet,
 quod posteriori tempore in consuetudi-
 nem abiit.

Imperator Xenaiam quoque seu Phi- Sup. a. 18.
 loxenem, impium illum Persam, quem
 Petrus Fulo Episcopum Hierapolitanum
 esse jusserat, Constantinopolim advoca-
 vit. Xenaias odio flagrans in Flavia-
 num Patriarcham Antiochenum, eun-
 dem accusavit, quod esset Nestorianus;
 cum Flavianus Nestorium, & Doctrinam Epist. ad
 ejus anathematizasset, Xenaias instabat, Alcis. Evag.
 ut etiam omnes illos condemnaret, in III. c. 31.
 quos Nestoriani erroris suspicio cecide- v. Vales. hic.
 rat, scilicet Diodorum Tarsensem, Theo-
 do-

Hist. Eccles. Tom. VII.

M do-

Sæculum VI. **A C. 506.** dorum Mopsuestenum, Theodoretum, I-
bam, Eutherium Tyaneum, & plures alios, quorum aliqui re ipsa Nestoriani fuerant, alii, cum fuissent suspecti, se ple-
ne purgaverant, & in Communione Ecclesie decesserant. Xenaias datis ad Euty-
chianos litteris eos contra Flavianum concitabat; quare Eleusinius Sasi-
mensis, Nicias Laodicens in Syria, & quidam alii diversis ex causis Flaviano infensi, junctis cum Xenaia consiliis, Constantinopolim venerunt, atque in Flavianum tanquam Macedonii Fautorem Imperatoris animum accenderunt.

Theoph. an.
506. p. 128.

Xenaias.

Sup. n. 21.

Nihilominus Imperator Xenaia se-
creto e Civitate dimittere compulsus est, quippe ejus adventus Catholicos, Clericos, Monachos, populumque, vehementer commoverat, & Macedonius Patriarcha cum ipso non communicabat, imo nec homini colloqui dignatus fuerat. Jam exinde Anastasius Imperator animo constituerat, Macedonium perdere, & in æquitatis speciem obtendebat Religionem. Euphemius Patriarcha, antequam Anastasio Coronam Cæsaream imponeret, litteras exegerat, quibus promittebat, nihil se circa Religionem innovaturum, & hæ litteræ Macedonii tunc Ecclesie Constantinopolitane Thesauro Præfecti Fidei fuerant commissa. Postquam electus fuit Patriarcha,

cha, has litteras Anastasius addito imperio repetiit, quod Dignitati suæ contumeliosas crederet. Macedonius eas reddere fortiter recusabat, dicens, nunquam commissurum se, ut ita Fidem proderet. Hæc constantia Persecutionem in se concivit. Inimici Macedonii sicarium nomine Acholium subornarunt, qui interceptum gladio confoderet. Macedonius re comperta, ut Bonum pro Malo redderet, Acholio censum annum constituit. Eadem misericordia fuit in alios quosdam pauperes, qui Ecclesiam diripuerant.

Sæculum VI.
A. C. 506.

§. LVII.

Persecutio in Africa.

In Africa quoque Persecutio in Christianos recruderat. Guntamundus Rex, cum anno 484. Hunerico successisset, dedit Pacem Ecclesiæ, & Catholicos ab Exilio revocavit. Nihilominus aliquod Persecutionis genus non defuit. Anno Regni sui tertio Carthaginensibus Cœmeterium S. Agilei, revocato ab Exilio Eugenio eorum Episcopo, restituit. Anno decimo, nempe 494. omnes Ecclesias aperiri iussit, postquam annis decem mensibus sex diebus quinque, a septima Febr. anni octavi regnantis Hunerici usque ad diem ultimam Aug. hujus anni, clausæ fuissent. Guntamundus etiam

Sup. n. 12.
Isid. Hist.
Vand. æra
514. Vict.
Tun. Chr.

M 2

S. Eu-